Lucian Tapiedi of Papua New Guinea.

Tapiedi was born in 1921/1922, in the village of Taupota, on the north coast of Papua. His father was a sorcerer, who died when his sons were still young. He was taught at mission schools and then, in 1939, he entered St Aidan's teacher training college. Here Tapiedi became known as a diligent and cheerful presence, fond of physical recreation but also musical. In 1941 he became part of the staff at Sangara as a teacher and evangelist.

In December 1941 Japanese forces attacked the American fleet at Pearl Harbour. In the same month they invaded Malaya and Singapore fell in the year 1942. In Papua, January of 1942 the Anglican bishop, Philip Strong, had broadcast an appeal to the missionaries there to stay at their work, come what may. Many of the missionaries themselves wished this, and had already resisted calls to turn to safety.

In Northern Papua, a group of missionaries struggled to evade capture. Among them was Lucian Tapiedi, who was determined not to abandon the missionaries with whom he worked. In a few days this group swelled to ten people. They came to a village inhabited by the Orokaiva people, and found themselves escorted away by men of that tribe. One of the Orokaiva, a man named Hivijapa, killed Tapiedi near a stream by Kurumbo village. The remainder of the group perished soon after; six of them beheaded by the Japanese on Buna beach.

333 Christians lost their lives in New Guinea during the invasion and occupation of the island by the Japanese forces. The greatest number of those who died - 198 - were Roman Catholics. But there were also Methodists, Salvationists, Lutherans, Anglicans, members of the Evangelical Church of Manus, and Seventh Day Adventists among the dead.

The killer of Lucian Tapiedi later converted to Christianity. He took the name Hivijapa Lucian, and built a church dedicated to the memory of his victim at Embi.

பப்புவா நியூ கினியாவின் லூசியன் டாபிடி.

தபீடி 1921 / 1922இல், பப்புவாவின் வடக்கு கடற்கரையில் உள்ள டபோட்டா கிராமத்தில் பிறந்தார். அவருடைய அப்பா ஒரு மந்திரவாதி, அவருடைய மகன்கள் இன்னும் சிறுபிள்ளைகளாக இருக்கும்போதே அவர் இறந்துவிட்டார். அவர் மிஷன் பள்ளிகளில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு, பின்னர் 1939இல், அவர் செயின்ட் அடியன் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூாயில் நுழைந்தார். இங்கே, தபீடி ஒரு விடாமுயற்சியும், உற்சாகமும் கொண்டவர் என்று அறியப்படுகிறார், அதுமட்டும் அல்ல அவர் விளையாட்டு மற்றும் இசையிலும் விருப்பம் கொண்டவர். 1941இல் அவர் ஒரு ஆசிரியராகவும், சுவிசேஷராகவும் சங்கராவில் பணிபுரிந்தார்.

டிசம்பர் 1941இல், ஜப்பானியப் படைகள் பேர்ல் ஹார்பரில், அமெரிக்கா கப்பற்படையைத் தாக்கினர். அதே மாதத்தில் அவர்கள் மலாய மீதும் படையெடுத்தனர் மற்றும் சிங்கப்பீர 1942ஆம் ஆண்டில் வீழ்ந்தது. பாப்புவாவில், ஜனவரி 1942இல், ஆங்கிலிக்கன் பிஷப் பிலிப் ஸ்ட்ராங், அங்குள்ள மிஷனரிகளுக்கு என்ன வந்தாலும் தங்கள் பணியில் தொடர்ந்து இருக்குமாறு ஒரு வேண்டுகோளை ஒலிபரப்பினார். அநேக மிஷனரிகள் இதை விரும்பினர் மற்றும் ஏற்கனவே பாதுகாப்பின் நிமித்தம் திரும்புவதற்கான அழைப்புகளை நிராகரித்திருந்தனர்.

வடக்கு பப்புவாவில், ஒரு மிஷனரிகளின் குழு பிடிபடுவதிலிருந்து தப்பிக்க போராடியது. அவர்களில் லூசியன் தபீடியும் இருந்தார், அவர் வேலை செய்த மிஷனரிகளை விட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் உறுதியாக இருந்தார். சில நாட்களிலே இந்தக் குழு பத்து பேராகப் பெருகிவிட்டது. அவர்கள் ஒரோகைவா (Orokaiva) மக்கள் வசிக்கும் ஒரு கிராமத்திற்கு வந்தனர், மேலும் அந்த பழங்குடியினரின் ஆட்கள் தங்களை அழைத்துச் சென்றதைக் கண்டார்கள். ஒரோகைவாக்களில் ஒருவரான ஹிவிஜாயா என்பவர் குரும்போ கிராமத்தின் இருகே ஒரு நீரோடைக்கு அருகில் தபீடியைக் கொன்றார். குழுவின் எஞ்சியவர்கள் விரைவில் மரித்துவிட்டனர், அவர்களில் ஆறு பேர் பூனா கடற்கரையில் ஜப்பானியர்களால் தலை துண்டிக்கப்பட்டனர்.

ஜப்பானியப் படைகளின் படையெடுப்பும், ஆக்கிரமிப்பின் போது நியூ கினியாவில் 333 கிறிஸ்தவர்கள் உயிர் இழந்தனர். இறந்தவர்களில் அதிகமானோர் ரோமன் கத்தோலிக்கர்கள் - 198 பேர். ஆனால் இறந்தவர்களில் மெதடிஸ், செல்வேசன், லூத்தரன், ஆங்கிலிக்கன், மனுஸ் சுவிசேஷ சபையின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் செவன்த்டே உறுப்பினர்கள்.

தபீடியை கொலை செய்த லூசியன், பின்னர் கிறிஸ்துவ மதத்திற்கு மாறினார். அவர் ஹிவிஜயா லூசியன் என்ற பெயரை எடுத்து. எம்பியில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நினைவாக ஒரு தேவாலயத்தை அவர் கட்டினார்.